

Janko Samec:

Fantovske.

I.

Dobro jutro, ljubica moja!
Kaj še nisi okna odprla
in na morje se naše ozrla,
koder plava barčica moja? —

Kakor roža se zarja jutranja
nad vrhovi nekje je razcvela
in je hišico belo objela,
kjer mi v okencu ljubica sanja ...

II.

Dekle moje — ptička mlada,
skrita sred zelenih vej —
ali me imaš kaj rada,
zdaj še enkrat mi povej.

Ptička z gnezda se spustila
in zletela bogvekam,
dekle z okna odvrnila:
„Pridi po odgovor sam“ ...

III.

Jadra šepečejo,
zvezde trepečejo,
ljubica, v daljnih višinah neba.

Z vetri polnočnimi,
svati poročnimi,
rad bi zaplesal moj čolnič nocoj —

Vali se dvigajo,
padajo, švigajo,
kot da se Adrija z njimi igra ...

Deklica ljubljena,
meni obljubljena:
Pridi, ah, pridi na morje z menojo!

III. pesmica — v koji
pameten mater — je tudi
vseh teh najboljša s
fre